

Foaia Școlară

Revistă pedagogică-culturală

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar jud. Bihor

CUPRINSUL:

- Necesitatea fundamentării educației pe datele psihologiei individuale
Const. Munteanu, rev. școlar.
- Orientarea și selecționarea profesională din punct de vedere școlar
Prof. V. Bondrea.
- Ce-i raționalismul
Drd S. Husariu.
- Structura școlii românești și organizarea școlii primare
Ioan M. Nanu.
- Metoda educației în școlile de copii mici și rolul educatoarei
Elena C. Munteanu.
- Propaganda culturală
Florian Manea.
- Administrația școlară
V. V.
- Partea oficială. Aviz. Apel. Numirea tuturor învățătorilor fără posturi din județul Bihor. Bibliografie.

Redacția și Administrația:
Oradea, Revizoratul școlar.

Foaia Școlară

Revistă pedagogică-culturală

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar juđ. Bihor

Necesitatea fundamentării educației pe datele psihologiei individuale

de Constantin Munteanu.

Tendința ce se manifestă la corpul didactic, cel puțin deocamdată doar pe planul teoretic — dacă nu și pe cel de realizare practică, de a ține seama în educație de tendințele și însușirile native ale copilului, e de sigur dintre cele mai fericite. Educația nu trebuie considerată ca ceva *abstract*, care vine dinafară cu o serie de prescripții și se imprimă la comandă asupra individului. Acest fel de a privi educația a putut să dăinuiască în timpul înfloririi teoriilor mecaniciste în psihologie, prin felul lor de a considera manifestările psihice ca ceva întâmplător. Fie că ele ar fi îmbinări fortuite de senzații, fie că ar fi o întrecere între reprezentări — așa cum socotia școala intelectualistă, manifestările psihice sunt *mecanice*. Ca atare ele se pot trata cu aceeași vigoare și obiectivitate ca și cele fizice.

Care era atitudinea educatorului față de elevi, ținând seamă de această concepție psihologică? Dela început trebuie să spunem că el era indiferent față de materialul asupra căruia avea să-și îndrepte activitatea. Manifestările psihice — zicea un asemenea educator — pot fi influențate și tratate ca cele fizice, ca cele mecanice; căci în ultima analiză ele nu sunt decât doar o serie de reacțiuni fizice și întâmplătoare. Educatorul trebuie deci să aibă față de

manifestările psihice exact aceeași atitudine pecare o are fizicianul sau chimistul față de lumea anorganică. Așa s'a considerat educația multă vreme și acesta' ca fost rolul educatorului. El n'a căutat să pătrunde sufletul copilului, să-l prindă în manifestările lui intime și să găsească prin aceasta mijloacele adecvate educației. Putem spune că multă vreme educația a fost considerată ca o *supra-structură* — mai mult de natură logică, care trăește prin sine și care, ținând seama doar de anume prejudecăți elaborate de o falsă psihologie, nu poate să prindă realitatea asupra căreia are să opereze.

Lucrul aceasta a durat multă vreme și rezultatele le putem observa în starea socială a zilelor noastre. De câte ori nu întâlnim oameni incapabili de orientare în viață! De sigur că în acest punct școala are o mare vină. Ea trebuia să țină seama de *individualitatea elevului*. Elevul trebuie orientat și educat în direcția însușirilor sale native. De aici necesitatea de *individualizare* cât mai mare a învățământului nostru.

Să găsim însă o scuză felului antemergător de educație și să zicem că a fost datorit concepțiilor mecaniciste care domniau în psihologie. Acum însă psihologia a ajuns la stadii de evoluție care ne fac să ne dăm mai just seama de realitatea sufletească a individului. Și aceasta mai ales prin psihologia individuală. De aceea se cuvine să ne oprim asupra acesteia, spre a o face întrucâtva cunoscută.

Ce este deci psihologia individuală?

Spre a o înțelege aceasta, trebuie să o discutăm în raport cu psihologia diferențială, așa cum face A. Binet și V. Henri în „La psychologie individuelle“ (articol publicat în revista „L'Année Psychologique“ din 1896). Obiectul de competență al psihologiei diferențiale e studiul *cantitativ* al diferențelor, prin urmare însăși diferențele. Sa constatat anume că fiecare individ din acest univers constituie un „unicum“. El nu se aseamnă identic cu nici un altul. Studiul diferențelor — determinat în psihologie mai ales de A. Binet în legătură cu copiii greu de educat și dezvoltat de E. Claparède — a dus la crearea unor *unități de măsură sau etaloane* în legătură cu toate trăsăturile sufletești. Există etaloane pentru memorie, aten-

ție, imaginație sau fantezie, gândire, inteligență, emoție, sentimente și reacțiuni pe planul real propriu zis. La aceste etaloane, care pot fi pe grupe și pe vârste, s'a ajuns prin examinări. S'au luat de pildă o sută de indivizi, s'au examinat cu o probă și dacă 75 au rezolvit-o, atunci proba a devenit bună pentru acei indivizi. În felul acesta s'a ajuns să se creeze o serie de etaloane sau unități de măsură a diferitelor funcțiuni sufletești. Aceste etaloane sunt ceea ce se înțelege în psihologie prin *curba lui Gaus și ogiva lui Galton*.

Ce vrea să facă psihologia individuală față de cea diferențială?

Ea vrea să găsească locul individului în etalonul creat de psihologia diferențială în legătură cu o funcțiune sufletească. Ea caută deci să prindă *specificul individului*, încadrându-l în etalon și putând spune dacă e inferior sau superior normei. Lucrul acesta îl face psihologia individuală în legătură cu toate funcțiunile sufletești: le prinde în ceea ce ele au *specific* și le raportează la normă, spre a vedea gradul lor de superioritate sau inferioritate. Nu se ajunge însă la cunoașterea specificului individual decât prin anumite metode științifice, cum ar fi *metodele de observare*: a) observarea propriu zisă b) evaluarea c) chestionarul și d) interogatorul — sau *metodele experimentale* (de ex. testele). Prin aceste metode psihologia individuală face posibilă cunoașterea sufletească a oricărui individ, implicit a elevului care ne interesează pe noi ca educatori. Căci spre a educa, trebuie mai întâi să știm *ce avem de educat*, care e specificul individual asupra căruia să ne îndreptăm privirile și'n ce *direcție* trebuie să-l influențăm spre a ajunge la formarea de caractere.

Dacă psihologia individuală ne arată tocmai specificul individului, făcându-ne să-l cunoaștem, se înțelege ce mare importanță are ea în legătură cu educația. De aceea, după cum se poate observa chiar din titlul pe care l-am dat acestui articol, *educația trebuie să fie fundamentală în primul rând pe datele psihologiei individuale*, căci acestea singure ne pot duce la cunoașterea individualității elevului. Individualizarea învățământului, de care se vorbește atât de mult în zilele noastre, nu se va putea face fără a se ține seama de datele psihologiei

individuale. *Educația și psihologia individuală* sunt două noțiuni care trebuiesc contopite în una, căci adevărata educație nu se poate face decât pe bazele psihologiei individuale.

Psihologia individuală servește în modul cel mai prețios educația. Prin metoda observării propriu zise și a evaluării ea ne duce la *formarea fișei individuale*, care trebuie făcută pentru fiecare elev în parte și a cărei introducere se impune în școala noastră.

Fișa individuală, așa cum e înțeleasă în psihologia individuală, conține o serie de date în legătură cu structura fiziologică a elevului. Ea ne dă posibilitatea să cunoaștem dintr'odată specificul elevului, prin faptul că, în baza trăsăturilor sufletești ce le conține, ne duce la construirea așa zisului *profil psihologic*. Psihologia individuală prin fișa individuală și prin profilul psihologic, ne duce la cunoașterea justă a elevului. De aceea, socotim că aducem un real serviciu școlii și educației în genere prin indicarea și analizarea datelor unei fișe individuale, **pe care le și publicăm într'o broșură intitulată „Fișa individuală: metodele de formare și tehnica lor”.**

Sursa de căpetenie pe care o utilizăm în această broșură, e cursul de psihologie diferențială și individuală, — ținut la Universitatea din Cluj de Dl profesor și rector Fl. Ștefănescu Goangă, în anul școlar 1932—1933.

Orientarea și selecționarea profesională din punct de vedere școlar

de Prof. V. Bondrea

(Continuare).

E posibilă orientarea și selecționarea capacităților în învățământul nostru primar? Răspunsul e afirmativ. Natural, fără pretenții absolute cu atât mai vădit că problema e într'un deplin crescendo pe de-o parte, iar pe de altă parte noi știm că stăpânim abia numai relativul. Dintre toate metodele consacrate acestei probleme, rezultat mai palpabil și mai rapid ne dă metoda instrumentală. Cu această metodă se va examina fizicul, organele sensoriale și psihicul copilului.

Primul aparat care ne va servi la măsurarea faliei, stând și șezând, este *Auxonometrul* inventat de D-rul Godin. Aparatul se poate confecționa și din hârtie gradată în metru și subdiviziunile lui, lipindu-se de ușă, dulap, perete în fiecare clasă ca să fie posibilă măsurarea cât mai des, cel puțin de opt ori în cursul anului școlar și vom afla că un băiat de 8 ani, vârsta cea mai numeros întâlnită în învățământul primar rural, are 121 cm. după A Binet. Desigur aceasta e media, cu ceva de va fi mai mic sau mai înalt, nu-l vom declara numai decât anormal, ci vom chema medicul de circumscripție în sarcina căruia cade; dar fără amânare și să nu lăsăm lucrul în sarcina părinților cari desigur vor răspunde „mic, mic, dar de-o capră ce am poate griji“. Ori, învățătorul știe povestea potcoavei calului din care lipsea numai un cuiu.... n'a bătut cuiul la vreme, a pierdut calul piciorul!

Greutatea se poate măsură cu *cântarul* de persoane pe care-l aflăm la farmacie sau cântarul obișnuit dela gară sau moară. Examinând tot un elev de 8 ani, vom afla că are greutatea medie de 23 kgr. Copilul român va fi însă în majoritatea cazurilor mai greu.

Puterea musculară sau forța o măsurăm cu *dynamometrul* lui Collin. E un aparat compus dintr'o elipsă

de oțel bine turnat. Cele două arcuri ale elipsei stau în legătură prin ajutorul unui cadran fixat între ele, pe a cărui periferie se mișcă unul din cele două arătătoare cu care e prevăzut cadranul. Cadranul e gradat și numerotat, unde se oprește arătătorul, citim cifra și vor fi atâtea kg. Dyanometrul se va ține astfel: brațele elipsei vor fi așezate peste a doua falanșă a degetelor, deci nici peste prima nici peste a treia! Băieții și fetele până la 12 ani prezintă aproximativ aceeași forță, dela această vârstă însă băieții merg înainte și nu vor mai fi ajunși. După Dr. Dufestel un băiat de 8 ani în perioada școlărității trăgând vertical, la 1 iul efort se primește 21,54 kg. la al 5-lea efort 20,36 kg., la al 10-lea efort 18,86 kg.; iar orizontal trăgând, mai puțin 1-iul efort 15,33 kg., al 5-lea efort 15,25 kg., al 10-lea efort 14,88 kg. Copilul român și la această experiență, face aproape dublu. Notăm însă că variația depinde de condițiile igienice, ora din zi, anotimp etc. Dyanometrul elipsă cu toate că îl aplicăm și la mâna dreaptă și la mâna stângă nu este din cele mai bune de oarece ne arată mai mult forța unei mâini, ori noi căntăm pe cea a corpului întreg. Pentru acest scop ne vom folosi de un aparat de care se trage cu ambele mâini deodată, sau că fixăm un mâner de dușumea sau de perete și tragem cu mâinile de celalalt mâner, toate cazurile elevul trage proptindu-se în picioare și arătându-și toată puterea. Astfel de aparate găsim și în gărite mari din țară.

Spirometrul e aparatul care ne servește la măsurarea capacității respiratorii. Copilul inspiră și apoi suflă. cât poate de tare, trebuie însă supravegheat să nu întrerupă suflarea, și să nu sufle decât o singură dată. Aparatul constă dintr'un tub înalt de circa 35 cm. lat 18 cm. astupat la amândouă capetele, la bază e înzestrat cu un tub de caucic prin care suflăm și atunci aerul din tub ridică o vergea gradată ce are ieșire prin partea superioară a tubului prin capac. Vom vedea diferite date de ex. 4000=4 litri, etc. Aparatul se poate confecționa foarte ușor din vasele laboratorului de fizico-chimie și anume: luăm un vas formă de cratiță îl umplem cu apă până la jumătate, apoi răsturnăm o sticlă plină cu apă care va sta în poziția verticală, lichidul din sticlă cu cel din

vas comunică și luăm un tub de cauciuc sau sticlă și îl conducem prin lichidul vasului în interiorul sticlei, iar în celalalt capăt al tubului suflăm și atunci apa din sticlă e înlocuită prin aer. Cu cât cineva dispune de o capacitate respiratorie mai mare cu atât va introduce aer mai mult în sticlă, aceasta o măsurăm tot în litri, fiindcă sticla pe margine e gradată.

Metrul-panglică, ne servește la măsurarea perimetrului toracic în inspirație și expirație, xifoidian, (partea inferioară a sternului se numește xifoid) biacromial și cefalic. Ca să obținem date precise, copilul va scoate cămașa și media o vom face din circumferința toracică în inspirație împărțită la doi.

Compasul îl folosim pentru măsurarea grosimei toracelui, lățimea umerilor, diametrul antero-posterior și diametrul transversal. Instrumentul constă din două brațe cari se așază la cele două extremități ale părților pe cari vom să le măsurăm. Brațele sunt mobile și sunt fixate pe bară gradată în cm. și mm.

La măsurările făcute cu spirometrul, metrul-panglică și compasul avem nevoie de o dată de o cifră ce ne ar servi de medie, de punct de plecare, ca rezultatele obținute să fie aproximative cu aceea, ca nu cumva să ne trezim cu niște date ireale. Cum o putem obține această medie, acest punct de reper? Examinăm 100 de elevi de aceeași origină biologică, de acelaș sânge, acelaș mediu geografic, aceeași istorie, acelaș suflet, aceeaș limbă, aceleași aspirații în viitor și de aceeași etate și dacă la 75 aflăm aceleași însușiri, rămâne regula.

Afară de metoda indirectă sau a aparatelor, învățătorul mai poate studia corpul copilului și prin metoda directă zisă a observației, însă în cazul acesta în majoritatea cazurilor va fi impresionat numai de caracterele anormalității cari sunt extrem de isbitoare, spre exemplu: predominarea dimensiunilor craniului posterior asupra celui anterior, indicele de vitalitate mic, frecvența vegetațiilor în gât și nas, urechi blegi mari, lipite de cap sau ascuțite, dinți rari lași și strâmbi, creșterea stufoasă a părului, vârtejuri multe și în alte părți decât în creștetul capului, burta mare, picioare strâmbе, uriași, pitici, gușați, buhăiți, alcoolici, sifilitici și raclitici.

Ori, dăscălimea în 95% din cazuri are de a face cu copii normali, prin urmare e just și se cuvine să utilizeze metoda aparatelor cel puțin de opt ori la an, căci cu ea cunoaște mai repede, precis și bine începutul infirmităților fizice, având timpul suficient pentru a lua măsuri de îndreptare spre binele și folosul „Majestății Sale Copilul“.

Ce-i raționalismul?

Raționalismul este o direcție filozofică, după care rațiunea este izvorul oricărui adevăr științific. El face să se derive din ideile a priori, ce sunt în mintea noastră, legile superioare ale realității, și explicarea acestora. Ōpus raționalismului este empirismul, o altă direcție filozofică, după care spiritul nostru trebuie să se reazime pe observațiuni, pe experiențe și se ajută de generalizațiune și inducțiune.

Raționalismul susține că însăși cunoștința noastră primită prin experiență, nu constituie în realitate o știință de cât atunci, când găsește o ordine în principiile noastre raționale. Aceste principii (idei a priori) nu s'au format din experiență prin obișnuință sau asociațiune. Ele sunt anterioare oricărei observațiuni. Prin ele, zice Kant, experiența este constituită ca atare, deci nu experiența le-a dat naștere.

După aceste indicațiuni, care ne arată ce este raționalismul în genere, venim la semnificarea particulară a noțiunii: „raționalism“, luându-l în sensul logiceii și a eticeii, considerându-l ca factor interpretativ a doctrinelor. Adecă având pe această cale „minții“ justificarea clară a adevărilor, pe care orice sistem de credință religioasă le arată; deci înlăturând tot ce este inteligibil.

Acest raționalism nu va admite prin urmare două izvoare în spiritul omului: unul rațional pentru cunoștința științifică și celălalt sentimentul-mistic, adecă supra-rațional pentru credința religioasă.

Drd. S. Husariu.
profesor.

Structura școlii românești și organizarea școlii primare

*După conf. d-lui I. Găbrea, ținută la cursurile de vară la Sibiu
Iulie 1933.*

Structura școlii românești este înfățișarea părților care alcătuiesc învățământul românesc. Repartizarea tineretului în diferitele școli românești se face după criteriile sistemului școlar. Nu trebuie însă, din acest punct de vedere, o solidaritate socială, materială, spirituală, etc., din ce în ce mai strânsă. Gestul fiecărui individ se resimte asupra tuturor membrilor din societate. Solidaritatea socială obligă primăriile să treacă în buget suma necesară pentru întreținerea școlii primare.

Structura organizării școlare trebuie să corespundă întocmai structurii societății. Astăzi, și mai ales în țara noastră, aceste două chestiuni nu corespund.

Dacă cercetăm structura societății românești vedem că orașele sunt formații sociale în care oamenii trăesc din munca desfășurată în interior (fabrici, ateliere, prăvălii etc.), în timp ce satele sunt formațiuni sociale în care oamenii trăesc din munca desfășurată în exterior (munca la câmp). Satele și orașele trăesc într'un anumit echilibru care în tot timpul trebuie să asiste.

Țara noastră are 80% populație rurală și 20% populație urbană. Deci statul nostru este un stat agrar.

Cercetând, în același timp, structura sistemului școlar, vedem că tineretul este repartizat, în școli, după cum urmează:

3.155.248 copii recenzați; 2.022.462, deci 67% din cei recenzați, sunt înscriși la școli, restul de 33% fiind neînscriși. Astfel că țara noastră mai are nevoie de 28.000 de învățători pentru ca toți copiii recenzați să se poată bucura de binefacerile școlii.

Cei 33% copii neînscriși sunt dovada cea mai palpabilă cum că situația României, din punct de vedere cultural, este foarte înapoiată. În celelalte state situația se prezintă cu totul altfel.

În Ceho-Slovacia, de exemplu, obligația școlară și frecvența sunt 100%, și aceasta mai ales că în aceste țări învățământul are cu totul altă țintă ca acela din țara noastră.

La noi, până acum, școala primară a fost considerată ca o antecameră a învățământului secundar.

Este o cerință imperioasă și de moment ca deacum încolo școala primară să nu mai fie socotită ce a fost până acum, ci ca trebuie să pregătească pe copil pentru viața de mai târziu.

Din cercetările făcute s'a constatat că din învățământul primar trec în cel secundar 148 666 elevi.

Rostul școlii primare. Din elevii cari trec dela școala primară în învățământul secundar 42.437 (1,7%) sunt dela școlile rurale a căror populație totală este de 2 520.044 copii; iar dela școlile urbane trec la cele secundare 54.215 (8%), populația totală urbană fiind de 634.204 copii. Elevii cari trec la școlile secundare, din păcate, se repartizează astfel: 96 654 (1,5%), merg în școlile practice, iar restul în școlile teoretice. În țara noastră avem 593 școli teoretice și numai 63 școli practice.

Prin urmare, după cum vedem mai sus, orientarea tineretului nostru școlar este cu totul greșită. Avem în țară 34.551 studenți dintre care, cei mai puțini, sunt la academia agricolă tocmai pentru că este o școală practică.

Trebuie deci, cu orice chip, că problema culturală să fie de urgență rezolvată. Oricine poate să vadă că este o isbitoare nepotrivire între structura socială a țării noastre și structura sistemului școlar dela noi.

Dacă această stare de lucruri are să mai dăinuiească încă, se pregătește, fără să ne dăm seama, dezechilibrul vieții noastre sociale. Se deformează sistemul de organizare școlară și se observă lipsa unei prevederi în această direcție.

Este o tendință generală de a părăsi viața de sat pentru cea de oraș; de a trece dela școala primară cu orice chip la școala secundară. Elevul, în școala poporului de până acum, n'a fost pregătit pentru viața de mai târziu în conformitate cu cerințele mediului în care are să trăiască, ci a fost pregătit pentru școala secundară.

Școala primară, trebuie să-și aprecieze valoarea după buna pregătire pe care a dat-o și o va da elevilor, pregătindu-i pentru mediul în care vor trăi.

Ioan M. Nănuș

Învățător

Salonta — Bihor.

Metoda educației în școlile de copii mici și rolul educatoarei

de Elena C. Munteanu, conducătoare.

Școala românească, așa cum e organizată astăzi, are drept scop ultim *formarea de cunoștințe. Elevul trebuie să știe* — iată afirmația cea mai des auzită. Făcând abstracție de greșeala principială a acestei metode de educație, ea se extinde și la școlile de copii mici. Dacă „metoda cunoștințelor” poate fi aplicată în școala primară fără a pricinui uneori un prea mare rău, în școlile de copii mici însă ea nu poate să ducă decât la rezultate din cele mai rele. De aceea, rolul învățătoarei la o școală de copii mici e mai plin de răspundere decât oricare altul.

În școala de copii mici trebuie să formăm în primul rând *suflete*. Pentru aceasta trebuie să apelăm la metodele care nu cer copilului eforturi nepotrivite vârstei lui; metode care au darul de a desvolta însușirile bune și de a canaliza pe cele rele. După cât se poate și până acum, metoda cea mai bună care se poate aplica în școlile de copii mici e cea indicată de *D-na Dr. Maria Montessori*. Din lucrarea *D-nei Sale* tradusă în franțuzește de *M. R. Cromwell* sub titlul „*Pédagogie scientifique*” se poate observa cât de multă importanță dă *D-na Montessori* dezvoltării *spontane* a copilului. Lucrarea *D-sale* cuprinde două volume. Primul poartă subtitlul: „*Casa Copiilor*”, iar al doilea „*Educația elementară*”. În numărul acesta al revistei ne vom opri pe scurt asupra primului volum.

Acest volum cuprinde trei părți: I. Istoric. II. Partea generală. III. Partea specială. *D-na Montessori* arată dela început că scopul principal al „*casei de copii*” e de a oferi în mod gratuit micilor copii, ai căror părinți sunt siliți să lipsească din cauza diferitelor ocupații, îngrijirile familiare de care copiii au nevoie. În „*casele de copii*” trebuie să ne ocupăm de educație, de igienă, de dezvoltarea fizică și morală a copiilor, prin mijlocul regulamentelor (cel mai de seamă regulament fiind însăși învățătoarea) și a exercițiilor, în raport cu vârsta lor.

În o asemenea „casă” copiii sunt independenți și ajung la disciplina libertății lor. Lecțiile individuale sunt simple, concise și obiective. E interesant să urmărim orarul propus de d-na Montessori în asemenea „casa dei bambini”. Din acesta vom prinde însăși trăsăturile generale ale metodei d-sale. Redăm orarul, așa cum îl găsim la pag. 45 a primului volum.

Intrare: ora 9. — Eșire: ora 16.

9—10 Intrare, salutare, vizita proprietății, exercițiile vieții practice (desbrăcarea, așezarea la mese, vizita sălii pentru ordinea și proprietatea obiectelor), conversație, povestirea a cecace au făcut delă sculare, îndemnuri morale, rugăciunea în comun.

10—11. Exerciții intelectuale (mici lecții obiective întrerupte de scurte recreeri, nomenclatură, exercițiile simțurilor).

11—11 $\frac{1}{2}$. Gimnastică simplă (mișcări obișnuite și grațioase, poziția normală a corpului, mersul, plimbarea în ordine, salutări, mișcări de atenție, prezentarea obiectelor cu grație).

11 $\frac{1}{2}$ —12. Masa, o scurtă rugăciune.

12—13. Jocuri libere.

13—14. Jocuri directe, cât mai mult în aer liber. Cei mai suari vor face exerciții din viața practică (curățitul salei, scuturatu-l, aranjarea obiectelor), vizita generală a proprietăților, conversație.

14—15. Lucru manual, plastica, desenul.

15—16. Gimnastică colectivă și cântec, cât de mult în aer liber, exerciții de prevedere, vizitarea îngrijită a plantelor și animalelor.

Din schițarea acestui orar, se poate vedea că d-na Montessori își bazează metoda de educație pe *libertate*. Această metodă are în vedere tocmai dezvoltarea reacțiilor spontane ale copilului, de care vorbiam mai sus. Să nu se creadă că dacă recurgem la libertate, vom asista la desordine în o „casă de copii”. Dimpotrivă, d-na Montessori arată că *disciplina* la care au ajuns copiii, e bazată tocmai pe libertate. Disciplina nu se poate forma prin comandamente, prin ordine, ci prin libertate. De aceea, fiind seama de realizările practice la care a ajuns d-na dr. Montessori, să lăsăm la o parte „metoda cunoștințelor” și să dezvoltăm tot mai mult *spontaneitatea copilului, prin libertatea lui de acțiune*. Din acest punct de vedere, rolul educatoarei e desigur greu și plin de responsabilitate.

PROPAGANDA CULTURALĂ

După Conferința D-lui prof. univ. I. Gabrea*).

S'a vorbit mult, de-o ofensivă culturală, problemă pusă cu stăruință după războiu.

Propaganda este răspândirea sistematică a unei idei, a unei credințe politice sau alta, de un individ. Este elanul ce face să se răspândească (ideea) ideile.

Aspectul lumii sociale privindu-l, decâteori se caută a se organiza un regim nou, se caută o propagandă.

Organizarea fascismului, decând a început să se organizeze, se ducea și-o propagandă culturală, — apoi regimul Hitlerist.

Propaganda are temeiul mentalmente puternic. Omul ce are nevoie de adeziunea maselor, trebuie să arate partea bună și această parte bună, chiar trebuie inventată dacă se simte nevoia.

Orice propagandă, are temelie cu fond fiziologic și psihologic. Fiziologic, de-a se organiza propaganda.

Iară temelie psihologic de-a se face cunoscut cel care face propagandă.

Puterea dinamică a ideii, împărtășește o idee, apără o credință și dacă se infiripă cel care poartă această idee, poate merge înainte.

Propaganda, mai are o temelie sociologică. Puternica solidaritate socială.

Masele sociale joacă un rol tot mai puternic în formarea ideilor. Difuziunea puternică a ideii în masele sociale este de însemnătate.

Rostul ei (propagandei), ca armă de luptă în câmpul ideii, — să devie propaganda idee, forță.

Regimul sovietic a organizat școli, academii superioare de propagandă, unde s'a studiat psihologia maselor, în vederea propagandei și-a difuziunii ideilor în masele poporului.

Propaganda poate fi de mai multe feluri.

Propaganda culturală. Ce importanță are în viața individuală și colectivă? Ne dăm seama că este importantă pentru individ

*) Dela cursurile de vară dela Sibiu.

și colectiv, — nu aport fizic, — ci puterea culturii, valoarea omului.

Cultura a devenit un criteriu de erarhizare între popoare și stăpânirea unui teritor este tehnica vieții spirituale. Atitudinea de a te cultiva, a te face superior — tendința de superiorizare face cultură obiectivă.

S'a vorbit de două feluri de cultură, adevărată și falsă. Nu tot ce se prezintă în ochii noștri este cultură. În năzuința de-a ridica satul, nu toate preconizările sunt adevărate, ci sunt și false.

În năzuința de-a face cultură, trebuie să facem un examen critic, care este cultură adevărată și care falsă?

Cultura trebuie răspândită, cultivată sistematic, dar cultură adevărată.

Cum se face cultură, privește interiorul țării, dar și exteriorul țării, de-a ne cunoaște străinătatea, căci altfel ne cunosc și ne socotesc, — iar scopul interior, este de a ridica masele.

Psihologia maselor și-a propagandei.

Propaganda trebuie să fie seamă de voința, de delicateța sufletului, celui cărui vrei să-i faci propagandă; respectarea delicateții poporului, este tehnica propagandei.

Propaganda interior se îndreaptă către oameni cari și-au avut cartea la timp, către tineri adulți, cărora li-s'a dat mai multe drepturi (votul universal etc.).

În năzuința de-a face propagandă în masele mari, se pare a te îngriji mai mult de cultivarea celor mari, dar să nu se uite nici când datoria primă de a crește pe cei mici.

S'ar crede că cultura e tot una cu învățătura. Unul cu cunoștințele multe dar pus într'o situație critică, dovedește a fi mai mic. Altul este cu mai puține cunoștințe, dar om superior. Nu este mai important să-i dăm omului ceea ce el nu poate, ce nu știe, să-l facem ceea ce el nu era, să-l facem mai bun.

Adevărații agenți de răspândire a culturii, sunt aceia cari stau în popor și nu numai că vorbesc, dar să și facă.

Instrumentele de care s'a servit omenirea, de a răspândi cultura.

S'a întrebuițat, (1) tatăiu cartea, primul instrument. Dar nu are cea valoare care i-s'a socotit, căci cartea trebuie socotită după valoarea ei spirituală. Cartea fără alterare, este instrumentul în care se desceflorențește puterea spirituală, este cartea în care se consemnează sentimente. Sunt cărți și rele deaceia să se dea car-

lea adevărată făclie, care să distrugă porniri rele ale sufletului. Cartea noutăților, cartea timpului. Să se întrebuințeze instrumentul carte, acelea selecționate. Omul să nu se repeadă la cartea nouă, neselectată, căci sunt cărți cari trebuie excluse din viața societății.

Editurile tipăresc unele cărți, cari cauzează unele apucături, cari aprind unele impulsuri ale oamenilor.

Bibliotecile, de cele mai multe ori, cuprind cărți ce n'au nimic coman cu locul, cu psihologia socială a locului, a satului, nu corespunde de cele mai multe ori cerințelor și așteptărilor locale.

Piedea în propaganda culturală este analfabetismul.

S'a pus problema culturii fără carte, dar nu este de recomandat această cale. Cartea este un mijloc de informare, este instrument de cultură, destul de eficace, când este întrebuințată cu diligență.

În tendința de accelerare, ziarul este instrument de cultură, dar trebuie ales ziarul potrivit pentru popor, care să răspândească cultură sănătoasă, morală și patriotă. Cu ziarul scris pe înțelesul poporului se poate face mult, minuni, așa este ziarul de părete în Rusia.

La noi, în presă, faptele de ispravă nu sunt relevate cu litere mari, ci fapte de senzație, de crimă și tocmai aceasta nu este propagandă culturală.

Erau înainte și chiar și azi, multe conferințe, dar ce spunea unul nu pricepea celălalt. Greșeala verbalismului a fost comisă în propagandă culturală.

Alt instrument de propagandă, este cinematograful, apoi radio, distractiv și informativ. Dar filmele cele mai multe coboară și nu superiorizează omul, fiindcă nu sunt alese și redade în popor cum trebuie.

Să dăm în mâna poporului cartea bună, care pune pe om a sta de vorbă cu sufletul său, de al frământa sufletește.

Nu trebuie să părăsim conferințele, dar să le organizăm ca să producă efect, iar auditorul controlat.

În urma acestora să reflectăm asupra ideilor ce s'au propus, cei cari ne integrăm în idealul poporului și cei cari credem și vor crede în viitorul de ridicare al poporului.

Să fim stăpâniți și mult preocupați de aspirațiile ideale ale poporului, muncind cu tot optimismul.

Manea Florian

Administrația școlară.

Din calendarul școlar.

NOEMBRIE.

1. Nov. a) Comitetul școlar, până la această dată, împreună cu subrevizorul școlar de control, va încheia un proces verbal prin care se va constata, dacă cultura câmpului de experiență, s'a făcut de învățători după planul de cultură stabilit, și cu ce rezultate, înaintând copie de pe el Revizoratului școlar și com. șc. jud.

b) Directorii trimit Revizoratului, Tabloul, despre absențele (motivate și aprobate, precum și despre cele nemotivate) corpului didactic, dela școala respectivă, cari au lipsit dela datorie în luna Octombrie.

c) Directorii (secr. com. șc.) trimit lista de amenzi — Perc. și Rev. — de pe timpul 15—31 Oct.

8. Nov. Sărbătoarea: „Sf. Arh. Mihail și Gavril”. Nu se țin cursuri. Școalele arborează Steagul, fiind onomastica, M. S. Marelui Voevod Mihai, Moștenitorul Tronului. În ziua precedentă, unul dintre Inv., va vorbi elevilor, despre Familia Regală și M. Sa Marele Voevod Mihai.

16. Nov. a) Se înaintează listele de amenzi școlare.

b) La aceasta dată, se încep cursurile de adulți, în comunele rurale.

21. Nov. Sărbătoarea: „Intrarea în Biserică”. Nu se țin cursuri.

30. Nov. a) Se înaintează listele de amenzi.

b) Directorii înaintează Revizoratului un raport detaliat, despre mersul învățământului în Trim. I. (Sept., Oct., Nov.), și despre toate chestiunile, ce interesează Școala.

c) În această zi, după terminarea prelegerilor, se întrunește Consiliul școlar (dir. și Inv.) încheind Trim. I., și dând notele pe Trim. I., cari le induc atât în Reg. Catalog, cât și în Matricolă.

d) Tot în această zi se completează și avizele școlare, distribuindu-se (în 2. Dec.) elevilor, pentru a le prezenta părinților, pentru vizare.

e) Despre lucrările de mai sus, se dresează proces verbal, care se anexează — în copie — la raportul trimestrial.

Fără zi fixată.

a) Către sfârșitul lunii; verificarea încasărilor pedepselor școlare.

b) Directorii comunică consistoarelor bisericești, absențele preoților dela catehizare.

c) Directorii controlează, dacă învățătorii, aplică întocmai Programa analitică și orarul stabilit.

Comitetele școlare.

a) *Scopul și organizarea lor.*

Comitetele școlare, au de scop principal, a introduce în organizația școlară, inițiativa particulară, a asigura întreținerea materială a școalelor (local, mobilier, combustibil, rechizite, etc.) îngrijind, ca comunele să-și îndeplinească îndatoririle ce le au față de școală: a construi, completa și repara localurile de școală, etc.); a înființa biblioteci școlare și populare, a ajuta pe elevii săraci cu cărți, și haine; a ajuta la facerea de conferințe, cercuri culturale, teatre și coruri școlare, cu un cuvânt, a îngriji și înmulți bunurile materiale a școlii și a se îngriji de asigurarea bunului mers al învățământului.

Plecând din cele de mai sus, putem desprinde adevărul, că Comitetul școlar, este o instituție de o importanță foarte mare, și că ea face parte integrantă, din instituția mare: Școala, și fiind așa, trebuie să ne oprim puțin, și meditănd asupra însemnătății Comitetului școlar, să ne nizuim a-l ridica la treapta, ce i-s'a crotit prin lege.

Comitetul școlar se alcătuiește din reprezentanții; Bisericii, Școlii și comunei, fiind membrii de drept, preotul, directorul și primarul, iar restul de 4 membrii sunt aleși de adunarea generală, între cari, necondiționat, trebuie să fie și notarul comunei respective, prin care școala și Comitetul, sunt în continuă legătură cu Administrația, fără colaborarea căreia nu se poate închipui, o funcționare normală a școlii. Restul de 3 membrii, trebuie să fie oameni integri și de o cinste și moralitate exemplară, și conștii de rolul însemnat ce-l au, în calitatea lor de membri ai Comitetului școlar.

Alcătuirea Comitetului, se face în adunarea generală, convocată de Primar, în prezența directorului, preotului și notarului.

Astfel alcătuit comitetul, se înaintează — în termen de 48 ore — tabloul nominal al membrilor, și procesul verbal de alegere — ambele în 2 exemplare — Comitetului școlar județean, spre aprobare, care înaintare se face de către directorul școlii, raportând, despre fiecare membru ales, situația lui socială și viața morală.

Până la aprobarea din partea Comitetului școlar județean, agendele comitetului școlar sunt conduse, de membrii de drept; preotul, directorul și primarul.

După sosirea aprobării, Comitetul școlar se întrunește în ședința de constituire, fiind convocat de către membrii de drept.

Constituirea constă în alegerea președintelui, casierului și delegației comitetului. Directorul este secretar de drept.

Data fiind importanța comitetului școlar pe deoparte, iar de alta, faptul că președintele și secretarul reprezintă Comitetul în fața ori cărei autorități și că ei fac corespondența oficială, ordonânțează sumele necesare, execută hotărârile comitetului. Președinte poate fi ales, acela dintre membri, care are mai înalte studii (disp. Casei Școalelor din 1931).

După constituire, Comitetul să prezintă apoi în fața Primătorului plasei, unde depune jurământul de fidelitate, prin care iau asupra lor fiecare membru în parte responsabilitatea morală și materială, despre toate hotărârile ce le vor lua.

Comitetul școlar va avea archiva aparte de cea a școlii, asemenea și toate registrele necesare, — despre cari vom vorbi în numărul următor — și vor fi păstrate în cancelaria școlii, de către director-secretar.

Președintele convoacă Comitetul, ori de câte ori se simte nevoie, prezidează ședințele comitetului și ale Adunării generale.

Secretarul scrie procesele verbale și face copiile proceselor verbale în câte 2 ex., cari se înaintează Comitetului școlar județean spre aprobare, în termen de 3 zile dela ținerea ședinței.

Hotărârile Comitetului sunt valabile numai după aprobarea din partea Com. șc. jud.

Chestionile curente, cari nu reclamă hotărâre specială din partea Comitetului, le rezolvă președintele și secretarul, urmând să se ratifice din partea Comitetului în ședința proximală.

Delegație Comitetului (Preș. Secr. și un membru.) ține ședințe, sub durata anului școlar, în fiecare 15 și ziua ultimă din lună, cu care ocazie fixează amenzile școlare și verifică încasările anterioare amenzilor pronunțate.

Cu fiecare ocazie se dresază proces verbal, semnat de toți 3 membri.

Tot Delegația, pregătește și proiectul de Buget, care apoi i-l prezintă Comitetului, spre hotărâre.

(Va urma)

V. V.

PARTEA OFICIALĂ

Circularile și ordinele din acest *Buletin*, vor fi înregistrate de fiecare director, directoră de stat și confesional, comunicate tuturor colegilor dela școala respectivă și rezolvite întocmai.

No. 6939/933. Copie: „Serviciul de învățământ Local Timișoara No. 14637/933, Timișoara, la 17-X.-933. Domnule Subrevizor, Vă rugăm a lua cunoștință de cele ce urmează Min. Instr. al Cultelor și Artelor Dir. Inv. Primar. Bir. C. No. 158820/ din 11 Oct. 1933, Domnule Inspector Șef, Vă facem cunoscut, că prin decizia No. 158820/933, Ministerul a dispus ca învățătorii studenți la secția pedagogică universitară, cari au concedii pentru studii vor primi salariile ce li se cuvin, din județele unde sunt titulari.

Veți la măsuri pentru executarea acestor dispozițiuni pentru învățătorii titulari din județul Dvs. pt. Consilier Director General ss. Tr. Teodorescu. Șeful serviciului ss. Al. Stoian. Inspector șef. ss. S. Cioflea. Inspector școlar ss. I. Cioată. Sucrevizoratului școlar Oradea.”

Nr. 5513/933. Direcțiunile școalelor primare și de copii mici din județul Bihor, sunt invitate a înainta imediat tabloul rezumativ și situația de fine de an școlar, revizoratului, cunoscând, că contravenienții nu vor primi salariul până ce vor executa acest ordin.

No 6639/933. Binevoii a cunnaște în copie cele ce urmează:

Copie: Cercul de Recrutare în acest an execută operațiunea vizei livretelor oamenilor dela vetre. Pentru ajungerea scopului, am onoare a Vă ruga să binevoii a ruga pe D-nii învățători în sub ordinele Dvs. pe raza jud. Bihor, ca în toate ocaziunile să sfătuiască populația ca să se prezinte cu livretele lor la viza în localitățile și locurile ce vi se vor aduce la cunoștință de către autoritățile comunale. Comandantul Cercului de Recrutare: ss. Colonel Munteanu. Șeful boroului II. Mobiliz. Arm. Rech. Maior: ss. Indescifrabil.

No. 6978/933. Direcțiunilor școlilor de primare de

stat din jud. Bihor, și de copii mici. Comunicăm în copie cele ce urmează:

Copie: La cererea mai multor școale primare din județ referitor la stabilirea și fixarea zilei de muncă în vederea aplicării obligativității școlare delegația comitetului școlar județean în ședința din Octombrie a. c. cu hotărârea No. 27, fixează prețul zilei de muncă la 20 lei. Oradea, la 19 Octombrie 1933. Președinte ss. Dr. Roxin. Revizor școlar secretar ss. Ciordaș.

No. 6032/933. România Serviciul de învățământ Local Timișoara No. 13449/933. Timișoara, la 3-X-933. Domnule Subrevizor, Cu onoare Vă facem cunoscut, că Onor. Minister al Instrucțiunii nu admite alt orar, decât cel prescris de art. 111 din regulamentul legii, adică pe zile întregi, atât pentru școlile de stat cât și cele particulare. Comunicați imediat tuturor direcțiilor școlare din județul D-Voastră, Inspector școlar: ss. I. Cioată. Subrevizoratului școlar Oradea.

No. 6487/933. Direcțiunea școlară din Bihor. Personalul didactic precum și Domnii directori cari vor ascunde în cererile de concediu dacă solicitanții au mai beneficiat de concedii în cursul anului școlar vor fi propuși la pedepse. Revizoratul școlar.

Ministerul Instrucțiunii Publice, Cultelor și Artelor
Secția de Studii documentare și Statistică

No. 165438 din 17 Octombrie 1933.

Domnule Revizor,

Ministerul având urgentă nevoie de situațiile recensământului pe anul 1933 și ale școlilor de copii mici și primare de Stat și particulare pe anul școlar 1932/933 pentru care v'am dat termenele de 25 Septembrie și 10 Octombrie 1933, cu ordinele circulare No. 107854 și 108880/933, vă rugăm să ne înaintați aceste situații cel mai târziu până la 10 Noembrie a. c.

Dacă n'ați primit încă situațiile dela toate școlile, le veți da imediat ordin să vi le înainteze în termen de 5 zile, altfel Ministerul va lua măsuri disciplinare contra lor.

La raportul cu care ne veți înainta situațiile, veți alătura un tablou cu numele directorilor dela care n'ați primit datele la termenul fixat de D-v.

Prin ordinele circulare menționate, s'a cerut să ne înaintați datele numai pe formulare trimise anul acesta iar nu pe formulare rămase de anul trecut sau liniate de mână după modelul celor vechi. Veți ține neapărat seamă de această instrucțiune, alfel vi-se va restitui lucrarea spre a fi refăcută.

Față de cuprinsul acestui ordin, revizorul pune în vedere directorilor tuturor școlilor cari n'au trimis încă recensământul întocmit pe nouile formulare, să-l trimită de urgență, pentru a nu se întârzie centralizarea datelor și expune la sancțiuni cei neglijenți.

p. Ministru,
(ss). *I. C. Petrescu.*

Șeful Serviciului,
(ss). *N. Danielopol.*

Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor
Direcțiunea învățământului Primar

No. 142010/933.

Domnule Revizor,

Vă facem cunoscut că, Ministerul de Interne ne încunostește că a dat ordin Prefecturilor de județ sub No. 17512 din 12 Septembrie 1933, ca în conformitate cu dispozițiunile art. 13, 26 și 35 din Decretul-Lege pentru înființarea și organizarea Comitetelor școlare, inserat în Monitorul Oficial No. 78 din 24 Iulie 1919 să ia măsuri, pentru ca primăriile comunelor urbane reședință, nereședință și rurale din județ, să achite de îndată cota cuvenită Comitetelor școlare, pentru a putea face față cheltuielilor necesare cu întreținerea și repararea localurilor de școli primare, pentru ca cursurile ce urmează să se deschidă în curând, să nu sufere.

p. Consilier Director G-ral,
Stancu Stoian.

Șeful Serviciului,
F. Theodorescu.

Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor
Direcțiunea I. învățământului Primar

No. 128098/933.

Domnule Revizor,

Pentru înlăturarea nemulțumirilor ce s'ar putea ivi cu privire la predarea religiei în școli, sunteți rugat a pune în vedere d-ilor directori și directoare de școli primare din județul D-voastră să comunice preoților confesiunilor minoritare la începutul anului școlar până la 1 Octombrie a fiecărui an, numărul elevilor ce aparțin confesiunii respective.

p. Consilier Director G-ral,
Stancu Stoian.

Șeful Serviciului,
F. Theodorescu.

Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor
 Direcțiunea L. învățământului primar

No. 147499/933.

Domnule Revizor,

Regia Autonomă a Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, ne aduce la cunoștință că sunt unii d-ni directori de școli primare cari întrebunțează plicuri oficiale în corespondența personală și anunțuri de baluri, serbări etc., aplicând la corespondență sigiliul școlii.

Pentru ca în viitor să nu se mai facă asemenea abuzuri și d-nii directori să nu se expună la neplăceri de a plăti taxa întreită și amenda de 500 lei, vă rugăm a dispune să li se atragă atenția spre a întrebunța corespondența oficială numai pentru școală.

p. Consilier Director G-ral,
Tr. Teodorescu.

Șeful Serviciului,
F. Theodorescu.

Ministerul Instrucțiunii Publice
 Casa de economie, credit și ajutor
 a corpului didactic

BCU "1 Decembrie 1918" Central University Library Cluj

No. 23750/933.

Domnule Revizor,

Vă aducem la cunoștință că, în urma unei convenții încheiate cu Asociația Editorilor Români, putem deschide pe seama fiecărui învățător din circumscripția Dv., un credit de Lei 4000 (patru mii). — aceasta din dorința de a răspândi cât mai lesnicios manualul de școală, de lipsa căruia suferă multe din școlile noastre sătești.

Mecanismul de urmat pentru realizarea acestei convenții e următorul :

1. Veți face cunoscut învățătorilor din regiunea Dvs. că acei cari doresc să obțină dela Casa Corpului Didactic un împrumut, ce nu poate depăși suma de 4000 (patru mii), pentru cumpărarea cărților și rechizitelor școlare necesare, să se adreseze de urgență Subrevizoratului respectiv.

2. Veți întocmi de asemeni cât mai neîntârziat, lista învățătorilor cari au solicitat împrumutul, listă ce ne-o veți înainta.

Din partea noastră, direct, învățătorul va primi un bon, pe temeiul căruia va putea cumpăra numai cărți și rechizite școlare dela librăria pe care o va alege dânsul semnând de primirea cumpărăturilor efectuate și notând valoarea lor.

4. Bonul e individual și nu-i negociabil. El rămâne drept plată, la librarul furnizor.

5. Veți atrage atenția învățătorului că suma corespunzătoare cumpărăturilor făcute va fi reținută de noi, în 6 (șase) rate lunare, *independent de orice alte împrumuturi și rețineri lunare.*

6. Librarii vor primi, referitor la aceste bonuri, circulări lămuritoare din partea Asociației Editorilor Români.

Intrucât timpul e înaintat, vă rugăm ca formalitățile mai sus menționate, să le faceți cu extremă urgență, urmând să întocmiți listele și să ni le înaintați cât mai neîntârziat, această urgență venind în sprijinul învățământului primar.

Director General,
G. Tausan.

Contabil Șef,
indescifrabil.

Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor
Direcțiunea I, Învățământului Primar
(Biroul Administrativ și de Control)

No. 160802.

13 Octombrie 1933

Domnule Revizor,

Vă aducem la cunoștință că învățătorii cari au locuință proprie, nu directorii, vor libera imediat localul școlii. *Comunicați celor în drept.*

p. Consilier Director General,
Stanciu Stolan

p. Șeful Serviciului,
Al. P. Ionescu

Ministerul Instrucțiunii al Cultelor și Artelor
Direcțiunea I a Învățământului primar

No. 146888/933.

Domnule Revizor,

Ca urmare circularilor noastre prin care s'a publicat lista manualelor aprobate pentru a fi introduse în școlile primare pe anul școlar 1933-934, vă facem cunoscut că s'a omis să se treacă și următoarele cărți:

1. Cartea de citire cl. III pentru școlile confesionale israelite din țară de d-na Ecaterina Dan, Const. Munteanu, Elena Munteanu și Dr. Ervin Goldstein.

2. Cartea de citire cl. IV-a pentru școlile confesionale israelite din țară de d-na Ecaterina Dan și Dr. Ervin Goldstein.

Comunicați celor în drept.

p. Consilier Director G-ral,
Tr. Teodorescu.

Șeful Serviciului,
F. Teodorescu.

Federația Cooperativelor Școlare
din com. Porcești jud. Sibiv.

No 306—933.

Domnule Revizor,

Avem onoare a supune cunoștinții Dv. următoarele, rugându-Vă să bine voiți a dispune după cum veți crede de cuviință:

După mai bine de 8 ani de muncă neîncetată în domeniul cooperației școlare, am ajuns ca să dăm acestei mișcări o organizare temeinică și o îndrumare sănătoasă. Despre însemnătatea ei atât din punct de vedere educativ, cât și din punct de vedere al învățământului, este de prisos să mai amintim aci, dat fiind interesul ce-l poartă acestei mișcări însuși On. Minister al Instrucțiunii.

În urma ordinelor date de On. Minister în legătură cu aprovizionarea cu cărți a elevilor prin cooperativele școlare, colegii din diferitele părți ale țării doresc să înființeze coop. șc. dar sunt lipsiți de îndrumări și mai ales de statute.

După îndelungate experiențe, subsemnatul, am ajuns să alcătuiesc un statul care să corespundă scopului ce-l urmărim prin cooperația școlară. De ani de zile sunt asat. al de cereri de statute și îndrumări, și în marginile posibil tășilor, am trimis tuturor ce mi-au cerut. Au răsărit în la-gul țării peste 400 cooperative școlare, cu care sunt și azi în legătură. Am mers mai departe și am înființat și Federația Cooperativelor Școlare, cu un magazin înzestrat cu toate cele necesare elevilor, de unde se aprovizionează aproape toate cooperativele școlare. Pentru conducerea tehnică a lor, am tipărit registrele necesare ținerii contabilității, livrete de economie și am organizat valorizarea plantelor medicinale prin Federația. Cu un cuvânt, suntem în măsură să dăm toate lămuririle și îndrumările necesare celor ce vor să înființeze coop. șc.

O chestiune de o capitală importanță este însă următoarea: Foarte mulți colegi, văd în cooperativa școlară, o simplă negustorie, o prăvălioară, care nu urmărește decât câștiguri materiale, fapt ce a rezultat și din ordinul On. Minister, care a insistat mai ales asupra rezultatelor materiale, din care să se facă operă de asistență școlară, dându-se ajutoare elevilor, săraci. Mulți colegi, având această concepție despre cooperația școlară stau în pasivitate și nici nu vor să audă de aceasta.

Problema cooperației șc. se pune cu totul pe alt plan. Ea este cel mai minunat mijloc de educațiune și instrucțiune. Este instrumentul cel mai potrivit de adaptare al școlii la viața socială în care vor trăi elevii.

Pentru edificarea Dvs., Vă rugăm, să binevoiți a ceti cu toată atențiunea alăturatul statut ce vă trimit deodată cu prezenta. Sunt sigur, că după celirea acestui statut, ca unul ce sunteți preocupat de bunul mers al școlaei, în slujba căreia V-ați pus și pentru a cărei prosperare munciți. Nu veți pregeța de a vă face adept convins al cooperației școlare, luptând pentru răspândirea ei în cuprinsul județului Dvs. Și din județul Dvs am primit dela câțiva col. gi cereri de statute și lămuriri pentru înființarea de cooperative școlare.

Vă rog, să binevoiți ca în înțelesul celor de mai sus, să dați o circulară în jud. Dvs la toate școlaele, prin care să îndemnați pe toți colegii să înființeze asemenea cooperativă șc. îndrumându-i să se adreseze pentru orice lămuriri, Federației Cooperativelor Școlare din Com. Porcești, jud. Sibiu, care le poate trimite statute și instrucțiuni de funcționare. Pentru înființarea fiecărei cooperative sunt necesare două statute, cari costă 12 lei, ce se pot trimite în mărci postale, în plic, deodată cu cererea adresată Federației.

Prin această satisfacți o înaltă dorință a D lui Ministru Gusti, un adânc înțelegător al spiritului vremii și faceți un real serviciu colegilor cari doresc să realizeze această minunată operă, dar n'au îndrumările necesare. Pentru această muncă, veți avea mulțumirea sufletească de a vă fi făcut datoria și pe acest tărâm, față de școala poporului.

Pentru aceeaș mulțumire se sbuciumă neîncetat și cel ce vă scrie aceste rânduri și așteaptă dela Dvs să contribuiți la consolidarea acestei opere de ridicare a neamului.

Cu alese mulțumiri, Vă ureaza spor la muncă, rugându-Vă să-i răspundeți.

I. N. Ciolan.

„Cl. IV. B.” („Curentul Activ”)
Revistă pentru educația modernă
Cluj, Str. Fântânele 55.

Domnule Revizor,

Cu deosebită onoare îmi permit a Vă atrage atențiunea asupra revistei „Cl. IV. B.”, din care dela început mi-am făcut onoa-

rea a Vă trimite un exemplar de consultare, pentru ca să puteți urmări cum și în ce direcție ea se dezvoltă.

Rugându-Vă să binevoiți a examina scopul și cuprinsul revistei *în forma ei de astăzi*, îmi permit a crede, că Vă voi putea număra între sprijinitorii acțiunii de realizări practice, acțiune pe care revista încearcă a o servi, numărând între aderenți ei personalități marcante din viața noastră profesională și culturală.

Vă rog, D-le Revizor, binevoiți a recomanda școalelor de sub conducerea D-voastre această revistă, insistând să o introducă. Astfel ușor s'ar putea abona 10—20 exemplare de școală, cece ar reprezenta modesta sumă de 30—60 lei pe lună, lucru realizabil de orice școală, chiar și în criza de astăzi.

La cerere trimit școalelor exemplare de probă.

Îmi veți face o deosebită cinste, D-le Revizor, colaborând la revistele „Cl. IV. B.” și „Curentul Activ”, direct sau indirect, designând vre-o 3—4 școli dintre cele abonate, cari ar contribui cu realizări pedagogice moderne, prezentând înfăptuirile locale, caracteristice județului D-v.

Primiți, Vă rog, D-le Revizor, asigurarea deosebitului meu respect.

N. B. — Binevoiți a-mi răspunde.

E. Clencinschi.

Revizoratul recomandă călduros pentru abonare.

În atențiunea colegilor, recomandându-se cu multă căldură:

M. On. Domnule Revizor,

Am onoare a înainta alăturat un exemplar din modesta mea lucrare, care conține două piese teatrale pentru copii, intitulate: „Primăvara” și „O șezătoare la munte”, potrivite pentru Cercuți Culturale și alte serbări școlare.

Întrucât D-Voastră, Domnule Revizor, le aflați de bune, Vă rog cu tot respectul, binevoiți a le recomanda onoratelor mele colegi și colegi în mult prețuitul organ „Foaia Școlară” pe care cu onoare o redactați.

Țin să Vă declar, Domnule Revizor, că nu dorul de câștig m'a îndemnat să dau la tipar această cârtică, căci este foarte probabil că nici spesele tiparului să nu le pot acoperi, am făcut aceasta din pură dragoste de școală și cu dorința de a contribui și eu cu o mică schițelă la luminarea poporului nostru.

Primiți Vă rog, din nainte, deosebita mea mulțumire.

Dat în Ponoră, la 24 Sept. 1933.

Cu deplină stimă

Elena Lungu

inv. dirig.

Școala primară de stat
din com. Girișul de criș.

No. 101/1933.

Domnule Revizor-Șef,

În urma apelului lansat de către oficiul Onor. Revizorat Școlar al jud. Bihor, publicat în ziarul nostru „Gazeta de Vest”, No. 968 din 27 Maiu 1933, prin care s'a cerut dela fiecare învățător, să alcătuiască „Monografia satului și a școlii românești”.

Alăturat, cu onoare Vă trimit un exemplar din „Monografia comunei Girișul de criș, dezvoltarea ei pe teren cultural și religios”, care a fost tipărită pe cheltuiala mea proprie.

Girișul de criș, la 18 Septembrie 1933.

P. Filip
Inv.

Revizoratul o recomandă călduros și o dă pildă colegilor.

Asociația Română pentru Propaganda Aviației.

No. 1053.

București, 27 Iunie 1933.

Domnule Revizor Școlar,

Avem onoare a vă decerna și trimite alăturat medalia comemorativă și diploma de onoare A. R. P. A., ca o deosebită distincție și ca o răsplată pentru activitatea Dvs., în folosul aviației naționale.

Totodată pentru recunoștința ce avem față de Corpul Didactic urban și rural, de sub conducerea Dvs., pentru ajutorul ce au dat întotdeauna, aviației, avem onoare a vă aduce la cunoștință că decernăm individual întregului corp didactic din județul Dvs. Medalia comemorativă și diploma de onoare.

Vă rugăm, foarte călduros cu prima circulară ce veți trimite învățătorilor, aduceți-le această la cunoștință prin textul următor :

„Pentru ajutorul ce membrii Corpului Didactic din județul nostru au dat întotdeauna aviației naționale vi se decerne individual medalia comemorativă și diploma de onoare A. R. P. A.

Ca s'o primească, rugăm pe fiecare să trimită cu mandat postal suma de lei 40 (patru zeci), care reprezintă costul confecționării și expediția, la adresa A. R. P. A. Asociația Română pentru Propaganda Aviației București, Calea Victoriei 86, scriind pe couponul mandatului foarte citeț, numele, pronumele, comuna și județul și vor primi imediat medalia și diploma conferită.

Fiind aceasta o deosebită distincție, sunt rugați toți D-nii membrii ai Corpului Didactic, primar, urban și rural, a proceda cum se arată mai sus.*

Vă rugăm Domnule Revizor, să binevoiți a ne confirma primirea medaliei și a diplomei și dacă veți binevoi a comunica D-lor învățători, cele de mai sus.

Primiți, încrederea deosebitei noastre considerațiuni.

*Secretar General,
General Indescitrabil.*

AVIZ

Domnii Directori-Secretari ai Comitetelor școlare, sunt stăruitor rugați să binevoiască a ne trimite de urgență costul abonamentului pentru „Foaia Școlară”, înscris în acest scop în bugetul școlii respective. Vor primi fără întârziere chitanța convenită.

Suntem la al treilea număr de apariție, așa că tipografia este în situația să-și ceară drepturile sale.

Am rămănea foarte îndatorați colegilor care ne-ar pune în situația plăcută de a nu fi avizați la mijloculuzitat în trecut pentru încasarea abonamentului. Revista, pe lângă că este cel mai lesnicios mijloc de comunicare a ordinelor și circularelor, este în acelaș timp și o necesitate de primul ordin în scopul desăvârșirii profesionale a colegilor, aduși la imposibilitatea materială de a-și putea procura publicațiile cu ultimile rezultate ale pedagogiei și disciplinilor ajutătoare.

A P E L.

Dorind să lărgim cadrele de activitate ale Laboratorului de Pedologie și Pedagogie experimentală al Universității din Cluj, facem apel către onor. membri ai Corpului didactic primar, normal și secundar și îi invităm la o strânsă colaborare în vederea lărgirii cercetărilor pe cari le-am întreprins sau le vom întreprinde.

Publicăm mai jos:

REGULAMENTUL

de activitate al Laboratorului de Pedologie și Pedagogie experimentală al Universității din Cluj.

1. Scopul Laboratorului este să studieze prin metode experimentale dezvoltarea fizică și sufletească a corpului, în vederea concluziilor pedagogice și didactice.

2. Realizarea acestei activități se face prin cercetări executate în cadrul Laboratorului, în școli și prin publicarea rezultatului cercetărilor de valoare.

3. Cercetările întreprinse de către membrii înscriși ai Laboratorului vor fi conduse de către director și personalul științific.

4. În cadrul Laboratorului pot fi înscriși două categorii de membri:

I. Membri interni și II. Membri externi.

I. Membri interni se consideră studenții înscriși la Facultatea de filosofie și litere, cari frecventează ședințele Laboratorului, iau parte la ele, precum și cei cari întreprind lucrări cu caracter științific în vederea tezelor de licență sau doctorat. În ședințele oficiale ale Laboratorului membrii interni sunt obligați la lucrări și discuțiunea lor, familiarizarea cu metodele de cercetare și la mănuierea aparatelor.

II. Membri externi se consideră:

a) Toți foștii membri interni ai Laboratorului, cari au luat cândva parte activă la lucrările lui.

b) Membri ai corpului didactic primar, normal sau secundar, cari n'au fost membri interni, ci doresc a lua parte activă, colabo-

rând cu Institutul prin cercetări personale, statistici, anchete pe baze de chestionare, măsurători, etc. Aceasta pentru a se ajunge la o organizare sistematică a lucrărilor și a se putea garanta caracterul lor științific.

5. Cercetările științifice ale Laboratorului, atât a membrilor interni, cât și ale celor externi, se vor publica în măsura posibilităților.

6. Membrii externi ai Laboratorului, care vor să întreprindă cercetări personale, din inițiativă proprie, sau din inițiativa însăși a Institutului, sau doresc să ne împărtășească diferite materiale de observație obținute în cadrul profesiei, prin comunicări etc., le vor putea face pe baza îndrumărilor și sub controlul Laboratorului.

7. Membrii externi trebuie să achite odată cu cererea de înscriere și o taxă anuală de Lei 50.

8. Institutul pune la dispoziția atât a membrilor interni cât și a celor externi ca bibliografie pregătită pentru introducere în metodele de cercetare, biblioteca Laboratorului, a Seminarului Pedagogic Universitar, precum și publicațiile de până acum ale Institutului.

BCU Cluj / Central University Library

Director :

Vi. Ghidionescu.

Numirea tuturor învățătorilor fără posturi din județul Bihor

Prin inițiativa și stăruința D-lui deputat Dr. Teodor Roxin, președintele comitetului școlar și al consiliului județean de Bihor, toți învățătorii fără posturi din jud. Bihor au fost plasați în posturi create ad-hoc, acolo unde interesele învățământului cercau mai imperios. Retribuirea a fost pusă în seama județului, prin deosebita bunăvoință a D-lui Dr. Petre Popovici, prefectul județului.

Distribuirea posturilor a avut loc într'un cadru sărbătoresc la data de 6 Noembrie a. c., efectuată de către o comisiune prezidată de Dl deputat T. Roxin și compusă de D-nii: revizor școlar Constantin Munteanu, subrevizori Ioan Nițu, Gavril Mihuția, Ilie Pop și Ioan Tamaș, precum și Dl inv. director Constantin Anastasiu, reprezentantul asociației învățătorilor.

După cuvântul de mulțumire, adresat D-lui președinte de către Dl revizor școlar Const. Munteanu, Dl Dr. T. Roxin s'a adresat tinerilor învățători, vorbindu-le despre greaua sarcină a învățătorului din zilele noastre, incomparabilă însă față de cea a învățătorului confesional din zile de tristă memorie. Arată considerațiunile pentru care a luat inițiativa înfăptuirii acestui act: pe lângă grija asigurării unui cât de modest mijloc de existență învățătorilor fără posturi din jud. Bihor, în acelaș timp și preocuparea de a se acționa cât mai eficace pentru combaterea analfabetismului, care stăruiește încă prin satele noastre

Cei 70 de învățători noi numiți, prin glasul colegului lor Dumitru Boiengiu, exprimă nețărmurita lor recunoștință pentru tot ce s'a făcut pentru ei, asigurând pe conducătorii județului că-și vor da toate silințele de a fi la înălțimea chemării lor.

BIBLIOGRAFIE

Fl. Ștefănescu-Goangă : Selecțiunea capacităților și orientarea profesională.

Liviu Rusu : Selecția copiilor dotați.

Nicolae Mărgineanu : Psihologia exercițiului.

Livia Rusu, L. Bologa, N. Mărgineanu, D. Todoranu, A. Roșca : Psihologia configurației.

Nicolae Mărgineanu : Psihotehnica în Germania.

Alexandru Roșca : Măsurarea inteligenței și debilitatea mintală.

Lucian Bologa : Psihologia vieții religioase.

Nicolae Mărgineanu : Psihologia germană contemporană.

Liviu Rusu : Aptitudinea tehnică și inteligența practică.

Nicolae Mărgineanu : Psihologia franceză contemporană.

Nicolae Mărgineanu : Psihologia învățării.

Alexandru Roșca : Psihopatologia deviațiilor morali.

Cristea Pârlog : Psihologia desemnului.

D. Todoranu : Psihologia temperamentului.

Alexandru Roșca : Delinquentul minor.

Constantin Munteanu : Voința.

Constantin Munteanu : Percepție și concepție.

Constantin Munteanu : Fișa individuală. Metodele de formare și tehnica lor.

W. James : Psihologie și educație, trad. de G. I. Simion, București. Ed. H. Steinberg.

Demoor și Jonckheere : Știința educației ; trad. de Alexandrina Demetrescu. București, Cultura Națională.

A. Binet : Idei noi despre copii ; trad. I. S. Marinescu. Buc.

Ed. Claparède : Comment diagnostiquer les aptitudes chez les enfants. Paris, Flammarion.

Dr. Godin : Creșterea copilului în epoca școlii ; trad. de Eliza Alexandrescu. Ed. Casa Școalelor.

Kirkpatrick : Bazele studiului copilului. H. Steinberg, Buc.

Din Publicațiile Laboratorului de Pedologie și Pedagogie experimentală din Cluj :

Dr. D. Ilcuș : Inteligența copilului ; Ed. C. Românească, Cluj.

L. Anfla, L. Sirca, Vl. Ghidonescu și Gh. Comicescu : Inteligența copilului vol. II. Cartea Rom. Cluj.

Vl. Ghidonescu : Igiena școlarului. Ed. Ardealul, Cluj.

Gh. Comicescu : Intuiția și abstracția în învățământ. Ed. Cartea Românească, Cluj.